

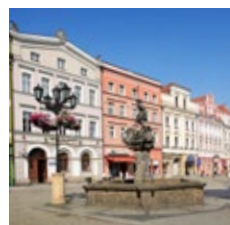
PRÉKRAČUJEME HRANICE
PRZEKRAČANY GRANICE
2014—2020

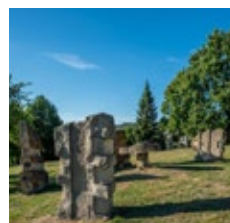
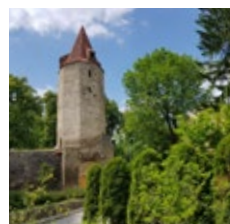
EVROPSKÁ UNIE / UNIA EUROPEJSKA
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
EUROPEJSKI FUNDUSZ ROZWOJU REGIONALNEGO

SZLAK KAMENIA

CESTA KAMENE

SZLAK
KAMENIA

CESTA
KAMENE

PŘEKRAČUJEME HRANICE
PRZEKRACZAMY GRANICE
2014—2020

EVROPSKÁ UNIE / UNIA EUROPEJSKA
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
EUROPEJSKI FUNDUSZ ROZWOJU REGIONALNEGO

SZLAK KAMIENIA

CESTA KAMENE

www.szlakkamienia.pl

CESTA
KAMENE

SZLAK
KAMIENIA

www.cestakamene.eu

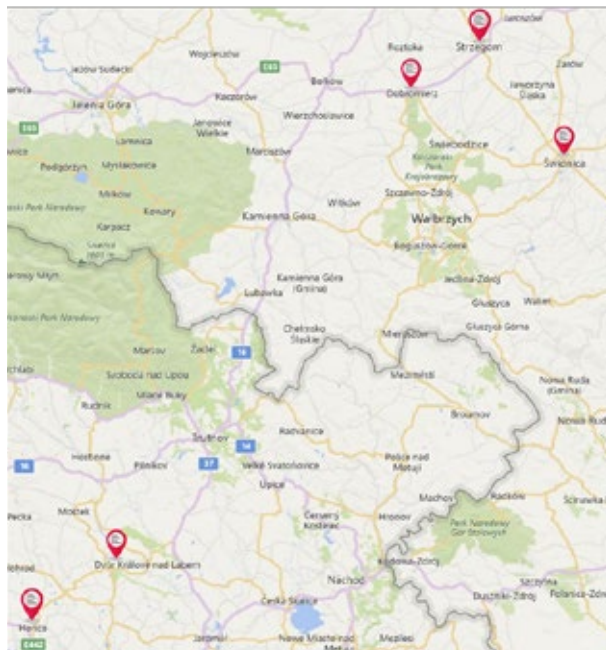
Projekt „Szlak Kamienia” realizowany jest wraz z partnerami z Republiki Czeskiej i Polski, w ramach Programu Interreg V-A Republika Czeska-Polska. Projekt geograficznie łączy 2 ważne miasta w północnej części Województwa Kralowohradeckiego (Hořice, Podzvičinsko, z.s.) z 3 miejscowościami południowej części Dolnego Śląska (Dobromierz, Świdnica, Strzegom). Wszystkie te gminy są częścią „Szlaku Kamienia”, który promuje i tematycznie łączy dwa przygraniczne regiony – okolice Karkonoszy i Dolny Śląsk. Projekt oferuje turystom sieć tras edukacyjno-poznawczych, które łączy jedna idea: kamień. Wycieczki krajoznawcze na „Szlaku Kamienia” w dużym stopniu wykorzystują istniejące trasy i przystanki, poszerzają informacje dla turystów (znaki informacyjne, kody QR dotyczące zabytków, odpoczynku itp.) Wybrane zabytki zostały odrestaurowane. Część kamiennych ścieżek tworzy trasy przystosowane dla osób niepełnosprawnych, a także dla rowerzystów, kierowców i pieszych. W ramach ścieżek edukacyjnych, turyści zaznajomią się z kamieniołomami, kamiennymi zabytkami z przeszłości, ale również z czasów obecnych.

Cel projektu:

Projekt „Szlak Kamienia”, ma na celu zmotywować turystów i odwiedzających Gminę Strzegom do długotrwałego pobytu.

Cíl projektu:

Cílem projektu „Cesta kamene” je motivování turistů a návštěvníků obce Strzegom k dlouhodobému pobytu.

Projekt „Cesta kamene” je realizován partnery z České republiky a Polska v rámci programu Interreg V-A Česká republika – Polsko. Projekt spojuje geograficky dvě důležitá města v severní části Kralovohradeckého kraje (Hořice, Dvůr Králové nad Labem) se třemi městy v jižní části Dolního Slezska (Dobromierz, Świdnica, Strzegom). Všechny obce jsou části „Cesty kamene”, která propaguje a tematicky spojuje dva příhraniční regiony – Podkrkonoší a Dolní Slezsko. Projekt nabízí turistům síť naučných stezek, jejichž hlavní myšlenkou je kámen.

Poznávací trasy na „Cestě kamene” do značné míry využívají existující stezky a zastávky, rozšiřují informace pro turisty (informační tabule, QR kódy týkající se památek, odpočinku atd.). Vybrané památky byly ve stejné době renovovány. Část naučných stezek je přizpůsobena pro zdravotně postižené. Stezky kombinují možnosti pro cyklisty, chodce i motoristy. V rámci poznávacích stezek se turisté seznámí s lomy a kamennými památkami jak z minulosti, tak i z dnešní doby.

PŘEKRAČUJEME HRANICE
PRZEKRAZAMY GRANICE
2014–2020

EVROPSKÁ UNIE / UNIA EUROPEJSKA
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
EUROPEJSKI FUNDUSZ ROZWOJU REGIONALNEGO

Miasto Hořice jest Partnerem Wiodącym projektu Ścieżka kamienia. Hořice, które są znane ze swojej tradycji wydobywania i przeróbki piaskowca, w swojej części projektu skupili się na promocji i udostępnieniu tego unikatowego dziedzictwa kulturowego. Główną atrakcją, realizowaną przez Hořice jest przebudowa Muzeum Miejskiego w Hořicach, znajdującego się na placu Jerzego z Podiebrad. Muzeum znajdowało się przed rozpoczęciem projektu w niezadowalającym stanie technicznym, który nie pozwalał na pełne wykorzystanie jego potencjału. Dzięki realizacji projektu Ścieżka kamienia powstało nowoczesne i interaktywne muzeum, poświęcone prezentacji kultury związanej z wydobywaniem i przeróbką piaskowca w regionie Hořickim.

Odwiedzający muzeum mogą oczekiwać tam unikatowych eksponatów, nowoczesnej ekspozycji i elementów interaktywnych, które przyciągną odwiedzających do całej legendy o rzemiośle kamieniarskim. Oprócz przebudowy muzeum Hořice realizują nowe oznakowanie rzeźb w unikatowym parku rzeźb w naturze na Gothardzie. Dzięki projektowi zostaną oznakowane wszystkie rzeźby w parku, co wyraźnie poprawi poziom prezentacji tego wyjątkowego zabytku kultury. Hořice realizowały w ramach projektu także szereg działań promocyjnych, ich celem jest promocja i informowanie o projekcie wśród szerokiej publiczności.

Rynek z Ratuszem w Horicach / Radnice v Hořicích

Muzeum w Horicach / Muzeum v Hořicích

Město Hořice je vedoucím partnerem projektu Cesta kamene. Hořice, které jsou známy svojí tradicí těžby a zpracování pískovce, se ve své části projektu zaměřily na propagaci a zpřístupnění tohoto unikátního kulturního dědictví. Hlavní aktivitou, kterou Hořice realizují, je rekonstrukce Městského muzea v Hořicích, které se nachází na náměstí Jiřího z Poděbrad. Muzeum se před začátkem projektu nacházelo v nevyhovujícím technickém stavu, který mu neumožňoval plně využít svůj potenciál. Díky realizaci projektu Cesta kamene vzniklo moderní a interaktivní muzeum zaměřené na prezentaci kultury spojené s těžbou a zpracováním pískovce na Hořicku. Návštěvníci muzea se mohou těšit na unikátní exponáty, moderní expozice a interaktivní prvky, které vtáhnou návštěvníky do celého příběhu kamenického řemesla. Kromě rekonstrukce muzea realizují Hořice také nové označení soch v unikátním přírodním sochařském parku na Gothardě. Díky projektu dojde k označení všech soch v parku, což výrazně zlepší úroveň prezentace této unikátní kulturní památky. Hořice realizovaly v rámci projektu i řadu propagačních aktivit, jejich cílem je propagace a informování o projektu mezi širokou veřejností.

Hořice – město kamenného piękna

Miasto Hořice ze swoimi malowniczymi okolicami i licznymi artystycznymi zabytkami przyciąga na krótsze i dłuższe spacery nie tylko miłośników historii i sztuki, ale również miłośników turystyki pieszej i rowerowej, dzięki

*Masarykova věž
Niepodległości /
Masarykova
věž samostatnosti*

czemu oferuje szereg atrakcyjnych tras, przynoszących zarówno radość z ruchu w przepięknej i czystej naturze, jak również dobre samopoczucie. W zapisanych źródłach Hořice są pierwszy raz wspomniane w 1143 roku, a w 1365 roku udokumentowane już jako miasteczko. Złoża piaskowca o dobrej jakości w okolicach miasta oraz bogata tradycja rzeźbiarska i kamiennicza pozwoliła na zbudowanie w 1884 r. pierwszej szkoły zawodowej. Jej długa ponad stuletnia tradycja wiąże się z nazwiskami znanych czotowych rzeźbiarzy, których dzieła zdobią hořické ulice i Sady Smetany są również chlubą znanej

Galerii plenerowej. W latach 1966–1969 i 1989–2005 w kamieniołomach św. Józefa, 20-krotnie odbyły międzynarodowe sympozja rzeźbiarskie, w wyniku których powstała unikatowa galeria nowoczesnego światowego rzeźbiarstwa w naturze, zainstalowana na zboczach wzgórza Gothard. Galeria dostępna jest przez cały rok i składa się z ponad osiemdziesięciu rzeźb z piaskowca autorstwa artystów z Europy, Azji i Ameryki.

Zwolennicy wyścigów motocyklowych z pewnością znają popularny wyścig „300 zakrętów Gustava Havla”, organizowany corocznie w Hořicach od 1961 roku.

Wzgórze Gothard / Vrch Gothard

Kamieniołom św. Józefa / Lom U sv. Josefa

Hořice – město kamenné krásy

Město Hořice se svým malebným okolím a četnými uměleckohistorickými památkami láká ke kratším i delším vycházkám nejen milovníky historie a umění, ale i příznivce pěší turistiky a cykloturistiky, jimž nabízí celou řadu atraktivních tras, přinášejících jak radost z pohybu v krásné a čisté přírodě, tak i poučení a poznání.

V písemných pramenech se Hořice poprvé připomínají r. 1143 a v r. 1365 jsou doloženy již jako městečko. Ložiska kvalitního pískovce v okolí města i bohatá sochařská a kamenická tradice dala vzniknout v r. 1884 první odborné škole. Její více než stoletá tradice je spjata se jmény předních českých sochařů, jejichž díla zdobí hořické ulice i Smetanovy sady a jsou chloubou známé Galerie plastik. V letech 1966–1969 a 1989–2005 proběhlo v lomu U sv. Josefa 20 ročníků mezinárodních sochařských sympozií, jejichž výsledkem je ojedinělá galerie moderního světového sochařství v přírodě, instalovaná na svazích vrchu Gothardu. Tvoří ji více než osm desítek pískovcových plastik umělců z Evropy, Asie a Ameriky a je celoročně přístupná.

Příznivci silničních motocyklových závodů jistě znají populární závod „300 zatáček Gustava Havla“, pořádaný v Hořicích každoročně od r. 1961. Vítejte v Hořicích – městě kamenné krásy.

*Škola Kameniarska
w Horicach
Střední průmyslová škola
kamenická a sochařská*

Obecnosť **Podzvičinska** v projekcie Szlak Kamienia koncentruje się zwłaszcza na promocji kultury kamienia w szerszym regionie Podkarkonoszy. Jak sama nazwa wskazuje, Podkarkonosze rozciągają się na południowym zboczu Karkonoszy. Dominantą całego terytorium jest szczyt Zvičina. Obszar na zachodzie sąsiaduje z Czeskim Rajem, na południu przechodzi w płaskie Polabskie Niziny. Od wieków grzbiet Chlumów jest źródłem wysokiej jakości piaskowca, który w połączeniu z umiejętnością miejscowych kamieniarzy i rzeźbiarzy wywarł wpływ na niepowtarzalną scenę tutejszej krainy w postaci mnóstwa budynków religijnych i małych zabytków architektonicznych. Piaskowiec Podkarkonoszy był używany w całej Republice Czeskiej, na przykład został wykorzystany do budowy katedry św. Wita, Wacława i Wojciecha, do naprawy budowy Mostu Karola, Teatru Narodowego i Kościoła św. Barbary w Kutnej Horze.

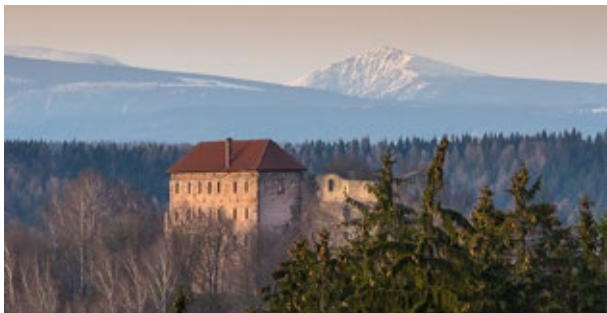
Účast **Podzvičinska** v projektu Cesta kamene se zaměřila především na propagaci kultury kamene v širším regionu Podkrkonosí. Jak název napovídá, Podkrkonosí se rozprostírá v jižním podhůří Krkonos. Dominantou celého území je vrchol Zvičina. Oblast na západě sousedí s Českým rájem, na jihu přechází do rovinaté Polabské nížiny. Hřbet Chlumů je také odedávna zdrojem kvalitního pískovce, který ve spojení s umem místních kameníků a sochařů vtiskl neopakovatelnou tvář zdejší krajině v podobě množství sakrálních staveb a drobných architektonických památek. Podkrkonoský pískovec našel uplatnění v celé ČR, byl například použit i na dostavbu chrámu sv. Víta, Václava a Vojtěcha, opravu stavby Karlova mostu, Národního divadla i chrámu sv. Barbory v Kutné Hoře.

Kuks / Kuks

Podkarkonosze – REGION PEŁEN NIESPODZIANEK

W ramach projektu Szlak Kamienia stowarzyszenie Podzvičinsko stworzyło trasy turystyczne, które łączą interesujące zabytki regionu Podkrkonoší związane z tematem kamienia. Oprócz tras wewnętrznych w Hořicích i Dvůr Králové nad Labem, wokół tych miast utworzono cztery szlaki turystyczne.

Pecka

Hořice i okolice

Pierwsza trasa zaczyna się w Hořicích i ciągnie się do miasta Miletín, miejsca urodzenia znaczącej osobowości literatury czeskiej Karla Jaromíra Erbena. W Miletinie można kupić także lokalny słodki piernik – Miletínské ciasteczka pacierzowe. Trasa dalej prowadzi na górkę Zvičina z przepięknymi widokami na cały region Podkarkonoski. Dalej trasa przebiega przez gminę Mostek, Borovnička i Borovnice, gdzie można zobaczyć ciekawe kamienne kościoły i rzeźby. Trasa doprowadzi turystów do znanej ruiny grodziska Pecka z XIV wieku i z powrotem do Hořic przez ciekawy naturalny obszar kamieniołomów „Kamiená Górká”.

Druga trasa również zaczyna się w Hořicích i prowadzi po pobliskich gminach z zachwycającymi rzeźbami z kamienia lub innym zabytkami – Boháňka, Cerekvice nad Bystřicí, Velký Vřeštov, Lanžov. Wędrując tą trasą turysta dotrze do Lázní Bělohrad. Dalej dotrze do Hřídelec, interesującego naturalnie uformowanego kamieniołomu pochodzenia wulkanicznego. Z powrotem do Hořice prowadzi droga przez Konecchlumí, kamieniołom Podhorňí Újezd i Dobrą Vodu u Hořic.

Konecchlumí

Zvičina

Podkrkonoší – REGION PLNÝ PŘEKVAPENÍ

V rámci projektu Cesta kamene vytvořil spolek Podzvičinsko poznávací turistické okruhy, které propojují zajímavé památky v regionu Podkrkonoší, které jsou spojeny s tématem kamene. Kromě samostatných vnitřních okruhů v městech Hořice a Dvůr Králové nad Labem jde o čtyři okruhy v okolí těchto měst.

Hořice a okolí

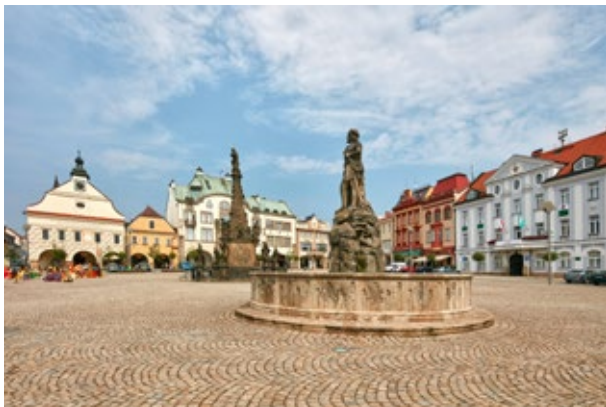
První okruh začíná v Hořicích a pokračuje do města Miletín, rodiště významné osobnosti české literatury Karla Jaromíra Erbena. V Miletíně si můžete koupit také místní sladký perník – Miletínské modlitbičky. Tra-

Symposium Boháňka

sa dále vede na kopec Zvičinu s krásným výhledem na celé Podkrkonoší. Cesta pokračuje přes obce Mostek, Borovnička a Borovnice, kde naleznete zajímavé kamenné kostely a sochy. Trasa vás dovede k známé zřícenině hradu Pecka ze 14. století a zpět do Hořic se dostanete přes zajímavou přírodní kamenitou oblast „Kamenná Hůra“ v blízkosti Lázní Bělohrad.

Druhý okruh začíná opět v Hořicích a vede po okolních obcích se zajímavými kamennými artefakty či

Dvůr Králové

Dvůr Králové i okolice

Trzecia trasa rozpoczyna się w Dvůr Králové nad Labem i prowadzi do naturalnej formacji skalnej „Čertovy hrady (Zamki diabła)”. Ścieżkę przecina Szopka Brauna, droga krzyżowa z XXI wieku i ulica św. Klimenta w Stanovicích, na których znajdują się niezwykle kamienne posągi. Szlak kończy się w barokowym kompleksie Kuks, który jest jednym z najważniejszych centrów turystycznych Kraju Kralowehradeckiego z wieloma interesującymi zabytkami wykonanymi z piaskowca.

Czwarta trasa zaczyna się w Dvůr Králové nad Labem i biegnie przez trzy ciekawe miejsca. Odwiedzimy Las Królewski z wyjątkową zaporą, która jest narodowym zabytkiem kultury zbudowanym w romantycznym pseudogotyckim stylu i równie atrakcyjnym miejscem pielgrzymek z kamiennymi elementami Vítězná.

Las Królewski / Les Království

jinými památkami. Navštívíte tak obce Boháňka, Cerekvice nad Bystřicí, Velký Vřešňov nebo Lanžov. Turista se dále dostane na Lázní Bělohrad a pokračuje na Hřídec, zajímavý přírodní kamenitý útvar sopečného původu. Zpět do Hořice vede cesta přes Konecchlumí, kamenolom Podhorní Újezd a Dobrou Vodu u Hořic.

Dvůr Králové a okolí

Třetí okruh začíná ve Dvoře Králové nad Labem a vede na přírodní kamenitý útvar „Čertovy hrady“. Cesta dále protíná Braunův betlém, navazující Křížovou cestu 21. století a lom sv. Klimenta ve Stanovicích, což jsou lokality s mimořádnými kamennými sochami. Cesta končí v barokním areálu Kuks, který je jedním z nejvýznamnějších turistických center Královéhradeckého kraje s řadou zajímavých památek spojených s pískovcem.

Droga Krzyżowa / Křížová cesta 21. století

Čtvrtý okruh znovu vychází ze Dvora Králové nad Labem a vede přes tři zajímavé lokality. Navštívíte Bílou Třemešnou, unikátní přehradu Les Království, která je národní kulturní památkou, postavenou v romantizujícím pseudogotyckém slohu a neméně přitažlivé poutní místo s kamennými prvky Vítězná.

W ramach projektu „**Szlak Kamienia**” w budynku „Karmelu” znajduje się czesko-polskie multimedialne centrum informacji o Szlaku Kamienia i jego atrakcjach, umożliwiające wirtualny spacer po szlaku kamienia i kontakt z przez Internet z bliźniaczą salą w Horicach.

Aleja Rzeźby w Kamieniu stanowi miejsce spacerów po kamiennych alejkach z miejscami do odpoczynku. Na okalających ją skwerkach eksponowane są rzeźby powstałe podczas Plenerów Rzeźbiarskich, odbywających się co dwa lata, na przemian w Strzegomiu i Horicach.

W ramach projektu „**Szlak Kamienia**” wykonano z zastosowaniem odnawialnych źródeł energii oświetlenie punktu widokowego i zabytkowego Krzyża z 1845 r. upamiętniającego bitwę pod Dobromierzem z okresu II wojny śląskiej 1745 r. Przy każdym z miejsc strzegomskiej drogi kamienia znajduje się trójjęzyczna tablica informująca, że znajdujemy się na trasie „**Szlak Kamienia**”.

Gmina Strzegom

Gmina Strzegom nazywana również Ziemią Strzegomską leży w północnej części obecnego pow. świdnickiego. Powierzchnia wynosi 144 km². Jest to teren lekko pofałdowany z charakterystycznym trójczłonowym wzniesieniem (Góra Krzyżowa, 358 m n.p.m., Św. Jerzego i góra Bazaltowa, zwana dawniej Szeroką) będącym najwyższym punktem w paśmie Wzgórz Strzegomskich. Przez gminę przepływa rzeka Strzegomka o długości 81,2 km (dopływ rzeki Bystrzycy), do której wlewają swe wody liczne potoki i strumienie. Ziemia Strzegomska leży na płycie granitowej będącej częścią masywu geologicznego rozciągającego się od Strzegomia do Sobótki. Oprócz granitu stanowiącego największe bogactwo naturalne gminy, także bazalt i glinki kaolino- we eksploatowane są na skalę przemysłową.

Strzegom obecnie liczy 15,6 tys. mieszkańców, a w 22 wioskach gminy zamieszkuje ponad 9,5 tys. Wielkością i częściowym uprzemysłowieniem wyróżniają się wsie Jarosów, Stanowice, Goczałków i Rogoźnica.

Strzegom

Bývalá klášterní budova – od roku 2011 Centrum společenských aktivit „Karmel” – je sídlem různých společenských organizací, turistického informačního centra, Jizby tradic strzegomského kraje a česko-polského informačního centra pro naučnou stezku **Cesta kamene**.

„Alej kamenných soch” – jedná se o pěší alej s místy k odpočinku a výstavními místy k prezentaci soch vzniklých během uměleckých setkání ve Strzegomi a Hořicích.

Křížová hora – nejvyšší vrchol Strzegomských vrchů – 358 m n.m. Z vrcholu je vidět oblast Slezské nížiny, masivu Šléžy, Podsudetskou kotlinu, Valbříšské, Soví, Kamenné a Kačavské hory a za nimi Krkonoše se Sněžkou. Kříž z roku 1845 připomíná bitvu u obce Dobroměř (1745) z období druhé slezské války.

Na každé zastávce strzegomské cesty kamene se nachází tříjazyčná tabule informující, že jsme na „**Cestě kamene**”.

Obec Strzegom

Obec Strzegom, nazývá se také Strzegomskou zemí, se nachází v severní části současného Świdnického okresu. Má plochu 144 km². Je to mírně zvlněný kraj s charakteristickým tříčlenným kopcem (Góra Krzyżowa, 358 m n. m., Sv. Jerzyho a hora Čedičová, dříve zvaná Szerokou), který je nejvyšším bodem v pásu Strzegomských výšin. Přes obec teče řeka Strzegomka o délce 81,2 km (přítok řeky Bystrice), do které přitékají početné potoky a říčky. Strzegomská země se nachází na žulové desce, která je částí geologického masivu, který se rozkládá od města Strzegom po Sobótky. Kromě žuly, která je největším geologickým bohatstvím tohoto území, těží se také v průmyslovém rozsahu čedič a kaolin.

Současná Strzegom má 15,6 ti. obyvatel a v 22 okolních vesnicích bydlí přes 9,5 tis obyvatel. Velikostí a částečnou industrializací vynikají vesnice Jarosów, Stanowice, Goczałków a Rogoźnica.

Miejska Trasa Turystyczna SZLAK KAMIENIA

Městská Turistická Cesta CESTA KAMENE

1. Aleja Rzeźby w Kamieniu / Alej kamenných soch

Aleja Wojska Polskiego

Stanowi miejsce spacerów po kamiennych alejkach z miejscami do odpoczynku. Na okalających ją skwerkach eksponowane są rzeźby powstałe podczas Plenerów Rzeźbiarskich, odbywających się co dwa lata, na przemian w Strzegomiu i Horicach.

Jedną se o pěší alej s místy k odpočinku a výstavními místy k prezentaci soch vzniklých během výtvarných setkání ve Strzegomiu a Hořicích. Alej byla realizována v rámci česko-polského projektu „Cesta kamene“, který je součástí programu Interreg V-A Česká republika-Polsko. Projekt zeměpisně spojuje 2 důležitá města v severní části Královéhradeckého kraje (Hořice, Dvůr Králové nad

Labem) a 3 města v jižní části Dolního Slezska (Dobromierz, Świdnica, Strzegom).

2. Kościół Zbawiciela Świata i Matki Boskiej Szkaplerznej z Góry Karmel, Centrum Aktywności Społecznej „Karmel“ (Punkt Informacji Turystycznej) / Kostel Spasitele světa a Matky Boží z hory Karmel a Centrum společenských aktivit „Karmel“ (Turistické informační centrum)

ul. Tadeusza Kościuszki 2

Pierwotna budowla karmelicka z 1430 r., wielokrotnie przebudowywana. Świątynia przekazana ewangelikom w 1813, a w 1997 ponownie przejęta przez katolików. Budynek poklasztorny – od 2011 r. Centrum Aktywności Społecznej „Karmel” – siedziba organizacji społecznych, Punktu Informacji Turystycznej, Izby Tradycji Ziemi Strzegomskiej, a także czesko-polskiego centrum informacji o Szlaku Kamienia.

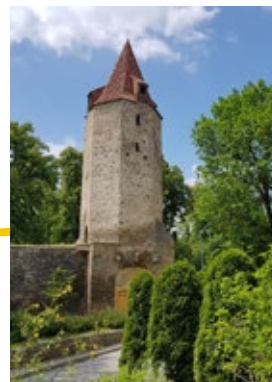
Kostel Spasitele světa a Matky Boží z hory Karmel, Centrum společenských aktivit „Karmel“ (Turistické informační centrum) – Původní karmelitánská budova z roku 1430 byla mnohokrát přestavěna. Kostel byl v roce 1813 předán evangelikům a v roce 1997 jej opět do správy převzali katolíci. Bývalá klášterní budova – od roku 2011 Centrum společenských aktivit „Karmel“ – je sídlem různých společenských organizací, turistického informačního centra, Izby tradic Strzegomského kraje a česko-polského informačního centra pro naučnou stezku Cesta kamene.

3. Wieża Dziobowa / Zobáková věž

ul. Kamienna

Wieża Dziobowa, dawniej zwana Wieżą Ptaśią (Wróblą), wzniesiona w latach 1292–1299 w pasie murów obronnych.

Zobáková věž, dříve nazývaná Ptačí věž, byla postavena v letech 1292–1299 v rámci systému městských hradeb.

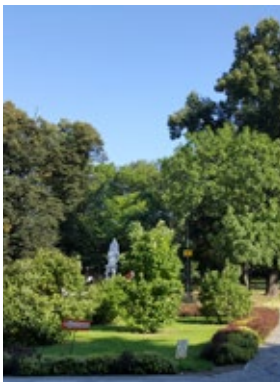

4. Pomník księżnej Anny, Strzegomskie Planty i Mury Obronne / Pomník kněžny Anny, Strzegomskie planty a hrady

ul. Krótka

Pomník Księżnej Anny wzniesiony został w 2007 r. w 765 rocznicę nadania praw miejskich dla miasta Strzegomia (1242 r.). **Mury obronne** – budowę rozpoczęli joannicy w 1291 r. Rozbudowane w XV w. posiadały pięć bram miejskich. W latach 1810–1864 w miejscu dawnych umocnień i fortyfikacji powstaje park miejski. Po gruntownej restauracji w 2011 r., park przyjmuje nazwę Strzegomskie Planty.

Pomník kněžny Anny byl odhalen v roce 2007 u příležitosti 765. výročí udělení městských práv Strzegomi (1242). **Městské hradby** začaly v roce 1291 stavět johanité. K jejich přestavbě došlo v 15. století, kdy získaly pět městských vstupních bran. V letech 1810–1864 na místě dávného opevnění a fortifikace vznikl městský park. Po důkladné rekonstrukci v roce 2011 byl přejmenován na Strzegomský.

5. Wieża Targowa / Tržní věž

Rynek

Pierwotna wieża ratuszowa zbudowana w drugiej połowie XIV w. zachowała się jako jedyny średniowieczny fragment zabudowy Rynku. Na dachu wieży renesansowa balustrada, wewnątrz dzwon z 1365 r. Wysokość całkowita wieży 35,9 m.

Původní radniční věž, která byla postavena v druhé polovině 14. století. Do současnosti se dochovala jako jediný středověký prvek náměstí. Na střeše věže se nachází renesanční balustráda, uvnitř je zavěšen zvon z roku 1365. Celková výška věže činí 35,9 m.

6. Ratusz Miejski / Radnice

Rynek 38a

Neogotycki ratusz projektu Karla Lüdecke pochodzi z lat 1858–1860. Zniszczony pożarem, w 1940 r. przebudowany i rozbudowany dla potrzeb administracyjnych. Dziś, jak przed laty jest siedzibą władz miejskich.

Neogotická radnice, kterou navrhl Karl Lüdecke, pochází z období 1858–1860. Po ničujícím požáru byla v roce 1940 přestavěna a

zvětšena, aby více vyhovovala administrativním požadavkům. Dnes, stejně jako před lety, je sídlem představitelů města.

7. Pomník św. Jana Nepomucena /

Pomník sv. Jana Nepomuckého

Rynek

Figura Jana Nepomucena z 1735 roku, ufundowana przez rodzinę Nimptschów z Olszan. Rzeźba wykonana jest z piaskowca, ustawiona na barokowym cokole. Przedstawia postać stojącą w kontrapoście w kanonicznym stroju adorującą krzyż.

Pomník sv. Jana Nepomuckého v roce 1735 věnovala rodina Nimptschů z Olšan. Socha je vyrobena z pískovce a umístěna na barokním podstavci. Zobrazuje postavu v obřadním rouchu, která stojí v kontrapostu a drží adorovaný kříž.

8. Kamienna studnia przy ul. Świętej Anny / Kamenná studna při ul. Świętej Anny

ul. Świętej Anny

Odkryta w roku 1999. Datowanie studni określa się na XIV lub XV wiek. Odległość od poziomu ulicy do wody

– 12 m, głębokość wody – 2,5 m. Całość zbudowana z łamanego kamienia bazaltowego i granitowego.

Objevna v roce 1999. Pravděpodobně pochází z 14. nebo 15. století. Vzdálenost od povrchu ulice k hladině vody činí 12 m, hloubka vody – 2,5 m. Studna je postavena ze štípaného čediče a žulového kamene.

9. Kościół św. Barbary w Strzegomiu / Božnica / Kostel sv. Barbory / Synagoga

ul. Kościelna

Wybudowany przed końcem XIV w. Początkowo synagoga żydowska. W 1454 r., przejęty przez katolików i poświęcony

św. Barbarze. Mały kościół gotycki jednonawowy, trójpřesřtowy ze sklepieniami krzyřowo-řebrowými i sieciowymi.

Kostel postavený ke konci 14. století původně sloužil jako židovská synagoga. V roce 1454 byl zasvěcen patronce horníků, svatě Barboře. Mały jednolodní gotický kostel, tříobloukový, se řebrovo-křířovými a sířovými klenbami.

10. Bazylika Mniejsza świętych Apostołów Piotra i Pawła / Bazilika minor svaťch apořtolię Petra a Pavla

Plac Jana Pawła II

Największa i najpiękniejsza budowla gotycka na Dolnym Śląsku. Budowę rozpoczęło w 1253 r. (zakon joannitów), a zakończono w połowie

XV w. Kościół na planie krzyża łacińskiego z granitowego i bazaltowego kamienia łamanego oraz cegły, okładany piaskowcem. Wnętrze trójnawowe i pięciopřesřtowe. Sklepienia naw typu sieciowego, gwiazdźstego i krzyřowego. Długość nawy środkowej – 76 m, szerokość trzech naw – 26,6 m, wysokość – 26,2 m.

Unikalne, bogato rzeźbione portale

nad bramami wejściowymi. Na dzwonnicy najstarszy pracujący dzwon w Polsce z 1318r. Od 2002 – Bazylika Mniejsza. Od 2012 r. Pomnik Historii.

Největří a nejkrásněřší gotická stavba na území Dolního Slezska. Výstavba byla zahájena v roce 1253 řádem johanitů a ukončena v polovině 15. století. Chrám má půdorys latinského kříže a ke stavbě byl použit řtipaný ředič a řula, cihly a jako obklad pískovec. Vnitřek se skládá ze tří pětiobloukových lodí s využitím sířových, křířových a hvězdícových kleneb. Délka centrální lodi – 76 m, řířka tří lodí – 26,6 m, výřka – 26,2 m. Jedinečné, bohatě vyřezávané portály vstupních bran. Ve zvonici je umístěn nejstarří plně funkční zvon z roku 1318. V roce 2002 chrám získal označení bazilika míru, od roku 2012 je považován za historickou památku.

11. Kaplica świętego Antoniego / Kaple sv. Antonína

ul. Jarosława Dąbrowskiego

Gotycka świątynia wzniesiona w 1520 r. Służyła zarówno celom sakralnym, jak i obronnym – wzniesiono ją jako basteję przy Bramie Nowej. Murowana z kamienia i cegły, posiada ořmioboczną wieżę oraz szeřcioboczną basteję. W elewacji prezbiterium zachowały się otwory strzelnicze.

Gotický chrám vznikl v roce 1520 r. ve Strzegomi. Sloužil řároveň k sakrálním i obranným účelům – byl postaven jako bařta u Nově brány. Jako stavební materiál byl použit kámen a cihly, součástí je ořmihranná věř a řestihranná bařta. Ve řasádě presbytáře se dochovaly řtřilny.

12. Kamieniołom Barcz / Lomy Barcz

ul. Niepodległości 15

W 1826 r. rodzina Bartschów uruchomiła pierwszy kamieniołom granitu w Strzegomiu, zwany dzisiaj popularnie Barcz. Eksploatację kamieniołomu zakończono na přelomie lat 70. i 80. XX w. W części wyrobiska wznowiono wydobywanie w początkach XXI w.

V roce 1826 rodina Bartschových otevřela první řulový kamenolom ve Strzegomi, dodnes obecně zvaný Barč. Těžba byla ukončena na přelomu 70. a 80. let 20. století. Ve vybrané části lomu bylo na začátku 21. století dobývání obnoveno.

13. Góra Krzyřowa / Křířová hora

ul. Promenada

Najwyższy wzniesienie Wzgóř Strzegomskich – 358 m. n.p.m. Ze szczytu widać obszar Niziny Śląskiej, Masywu Ślęży, Obniżenia Podsuddeckiego, Góry Sowie, Wałbrzyskie, Kamienne oraz Kaczawskie, a za nimi Karkonosze ze Śnieżką. Krzyř z 1845 r. upamiętniający bitwę pod Dobromierzem z okresu II wojny śląskiej 1745 r.

Nejvyšří vrchol Strzegomských vrchů – 358 m n.m. Z vrcholu je vidět oblast Slezské nířiny, masivu Ślęży, Podsudetskou kotlinu, Wałbrřské, Soví, Kamenně a Kačavské hory a za nimi Krkonoše se Sněžkou. Kříř z roku 1845 řipomíná bitvu u obce Dobroměř (1745) z období druhé slezské války.

ŚWIDNICA

www.swidnica.pl

Historia miasta

Miasto z bogatą, ponad 750-letnią wielowątkową historią i wyjątkowymi zabytkami, położone zaledwie 50 km od stolicy województwa dolnośląskiego – Wrocławia. W średniowieczu była stolicą potężnego Księstwa Świdnicko-Jaworskiego, którym rządził mądry i przenikliwy książę Bolko II Świdnicki, wuj Anny Świdnickiej, późniejszej czeskiej królowej, cesarzowej i żony Karola IV i matki króla Wacława IV.

W dawnych czasach Świdnica słynęła z rzemiosła, piwa, tradycji kupieckich i uważana była za potęgę handlową. Wpływ na to miało jej specyficzne położenie – na skrzyżowaniu dwóch ważnych szlaków handlowych. Obecnie, dzięki dobrze zachowanej po II wojnie światowej starówce i niezmiennym średniowiecznym układowi urbanistycznym klimatycznego Rynku, Świdnica jest uważana za jedno z najcenniejszych miast historycznych w Polsce. I jednocześnie jest to miasto nowoczesne i przyjazne turystom. Do jej najważniejszych walorów turystycznych należą bogato zdobione kamienice z przepięknymi kamiennymi portalami, rzeźbione barokowe fontanny, stylowe iluminacje, wpisane na listę pomników historii i listę UNESCO wyjątkowe świątynie, czy odbudowana po 45. latach wieża ratuszowa. Z jej tarasów widokowych można podziwiać panoramę miasta i okolic, a przy dobrej widoczności można stąd zobaczyć Sky Tower we Wrocławiu, a także szczyty pobliskich Gór Sowich oraz dumnie górujących nad nimi Karkonoszy, włącznie z ich najwyższym szczytem – Śnieżką.

Prace przy projekcie „**Szlak Kamienia**” polegały na utworzeniu miejskiej trasy turystycznej eksponującej najważniejsze elementy związane z dziedzictwem kamienia w Świdnicy oraz restauracji czterech zabytkowych, barokowych fontann wykonanych z piaskowca znajdujących się na świdnickim rynku. Kamienne elementy fontann zostały poddane oczyszczeniu i renowacji. Wymieniono także system ich zasilania – stare i zniszczone instalacje wodno-kanalizacyjne zamieniono na nowoczesne i ekologiczne.

Historie města

Svidnice – město s více než 750-letou historií a mnoha unikátními památkami rozprostírající se pouhých 50 km od centra Dolnoslezského vojvodství – Vratislavi. Díky historickému jádru města, které se po 2. sv. válce zachovalo ve velmi dobrém stavu, je Svidnice považována za jedno z nejceněnějších měst v Polsku, pokud jde o památky. Její poloha v samém srdci Evropy na důležitých obchodních tepnách spolu s výrobky proslavenými na celém kontinentě, mj. pivo a sukno, umožnila Svidnici stát se v letech její největší slávy (12.–14. stol.) hlavním městem Svidnicko-javorského knížectví. Slavnou osobností je vládnoucí panovník moudrý a pronikavý Bolko II Świdnickí, strýc Anny Swidnické, později české královny, císařovny a manželky Karla IV., a matky krále Václava IV. Dnes je Svidnice moderním městem vstřícně vítajícím turisty. Kompaktní historická zástavba a územní plán náměstí, který se zachoval v nezměněném stavu od středověku, představují významný rys města. Barevně bohatě zdobené domy, fontány se sochami, stylové osvětlení a radniční věž postavená znovu po 45 letech tvoří neopakovatelné kouzlo tohoto místa. Z vyhlídkové terasy věže mohou návštěvníci obdivovat panorama města a jeho okolí, při dobré viditelnosti lze odsud shlédnout i siluetu mrakodrapu Sky Tower ve Vratislavi a Sněžku.

Práce na projektu **Cesta kamene** zahrnovaly vytvoření městské turistické trasy spojující nejzásadnější kamenné prvky kulturního dědictví ve Svidnici a zrestaurování čtyř pískovcových barokních fontán na hlavním náměstí. Kamenné elementy těchto fontán byly očištěny a renovovány. Rekonstrukce se týkala také přívodu vody a kanalizace – dosavadní starý a opotřebený systém nahradil systém moderní a ekologický.

Miejska Trasa Turystyczna SZLAK KAMIENIA – Świdnica

Městská Turistická Trasa CESTA KAMENE – Svídnice

1. Kamienny portal z Zamku Piastów Świdnicko-Jaworskich / Kamenný portál ze zámku Piastů Svidnicko-Javorských *ul. Skwer Lecha Kaczyńskiego*

Wieki temu w Świdnicy stał zamek książąt świdnicko-jaworskich. W 1528 r. obiekt spłonął. Jedyną pamiątką jaka się po nim się zachowała jest piękny kamienny barokowy portal. Podziwiać go można w elewacji stojącego w miejscu zamku budynku klasztornego.

Před několika stoletími stál ve Svídnici zámek knížat Svídnicko-Javorských. V roce 1528 objekt shořel.

Jedinou památkou, jaká se po něm dochovala je krásný kamenný barokní portál. Můžete jej obdivovat ve stěnách budovy kláštera, stojícího na místě zámku.

2. Granitowy pomnik upamiętniający ścięcie błazna Jakuba Thau / Žulový pomník připomínající popravu šaška Jakuba Thaua

Plac św. Małgorzaty

Kamienny, granitowy krzyż pokutny pozbawiony ramion, z inicjałami „JT” i datą „1347”. Krzyż został ustawiony w miejscu rzekomego ścięcia nadwornego błazna książęcego Jakuba Thau, domniemanego zabójcy dziedzica Świdnicy Bolka III (syna Bolka II).

Kamenný, žulový kněžský kříž zbavený ramen, s iniciály „JT” a datem „1347”. Kříž byl postaven na místě údajné popravy knížecího dvorního šaška Jakuba Thaua, údajného vraha dědice Svídnice, Bolka III (syna Bolka II).

3. Kamienne epitafia i nagrobki przy Kościele Pokoju / Kamenné epitafy a náhrobky u Kostela Míru

Plac Pokoju

Przy Kościele Pokoju, znajduje się jedna z niewielu zachowanych najstarszych ewangelickich nekropoli na Śląsku, z bogato zdobionymi kamiennymi grobowcami, nagrobkami i barokowymi i rokokowymi epitafiami, które uznawane są za prawdziwe dzieło nagrobnej sztuki kamiennej. Z obserwujemy na nim epitafia (17 sztuk ustawione wokół świątyni), wykonane z piaskowca, granitu oraz innych mniej popularnych kamieni. Cmentarz działał od 1657 roku, czyli początku istnienia kościoła.

U Kostela Míru se nachází jeden z mála zachovalých nejstarších evangelických hřbitovů ve Slezsku, s bohatě zdobenými kamennými hrobkami, náhrobky a barokními a rokokovými epitafy, které jsou považovány za skutečný skvost náhrobního umění. Uvidíme zde epitafy (17 kusů postavených kolem chrámu), vyrobené z pískovce, žuly a dalších méně populárních typů kamennů. Hřbitov fungoval od roku 1657, čili od počátek existence církve.

4. Fontanna „Mały talerz” / Fontána „Malý talíř“

Rynek / Náměstí

Wykonana z piaskowca fontanna „Mały Talerz” powstała przed rokiem 1740, ale miała wówczas inną formę: na cokole znajdowała się siedząca dziewczyna, a na cembrowinie była wykonana metalowa balustrada. Na przełomie dziewiętnastego i dwudziestego wieku zmieniła się wygląd fontanny. Pojawił się talerz stojący na kaneluowanym postumencie. Fontanna jest w całości wykonana z piaskowca (ze śląskich piaskowców cisowych). Basen wykonano na planie kwadratu, którego boki rozszerzono o półkoliste i trójkątne występy. Na środku basenu, na kwadratowym cokole i okrągłej kolumnie jest umieszczony kamienny talerz, z którego spływa woda.

Fontána „Malý talíř” vytvořena z pískovce vznikla před rokem 1740, ale měla tehdy jinou podobu: na soklu se nacházela sedící dívka a na stěnách kašny bylo kovové zábradlí. Na přelomu devatenáctého a dvacátého století se změ-

ní vzhled fontány. Objevil se talíř stojící na kanelurové podstavě. Fontána je celá vyrobená z pískovce (ze slezského tísového pískovce). Bazén byl vytvořen na čtvercovém půdorysu, jehož strany byly rozšířeny o polokruhové a trojúhelníkové výčnělky. Ve středu bazénu, je na čtvercovém soklu a kulatém sloupu, umístěn kamenný talíř, ze kterého proudí voda.

5. Kamienica „Pod Zlým Chłopkiem” / Dům „Pod Zlatým Chlapíkem“

Rynek 8 / Náměstí 8

W Kamienicy „Pod Zlým Chłopkiem”, mieszkala Maria Kunitz (1604-64.), która zasłynęła w świecie jako kobieta astronom, poprawiając m.in. słynne tablice Keplera, służące do wyliczania torów planetarnych i prowadząc korespondencję z Janem Heweliuszem. W domu tym goszczono wielu słynnych gości, w tym w 1626 r. dowódcę wojsk cesarskich Albrechta von Wallensteina. Wejście do kamienicy zdobi wspaniały kamienny portal, którego dekoracyjnym motywem przewodnim jest „Vanitas”, marność nad marnościami, przemijanie.

Jego belkę zdobi łacińska inskrypcja o treści: „Przed przyjacielem drzwi te nie powinny być nigdy zamknięte, lecz raczej przed wrogiem”. Na szczycie portalu zwieńcza figurę złotego chłopka, który jest bohaterem miejskiej legendy. Wg niej w tej kamienicy mieszkał radny, który wyuczył kawkę, aby podbierała ze skarbca miejskiego złote monety. Przynosiła mu je w dziobie, latając do ratusza i z powrotem. Radny ten został za to surowo ukarany; miał zejść z wieży ratuszowej po jej zewnętrznej ścianie, tracąc przy tym życie.

W Domu „Pod Zlatým Chlapíkem” žila Maria Cunitz (1604-64), která se stala proslulou ve světě jako astronomka, vylepšující mimo jiné slavné Keplerovy tabulky, které sloužily pro výpočet planetárních drah a vedoucí korespondenci s Janem Heweliusem. V tomto domě přebývalo mnoho slavných hostů, včetně velitele císařských sil Albrecht von Wallensteina v roce 1626. Vstup do budovy je zdoben nádherným kamenným portálem, jehož průvodním motivem je «Vanitas», marnost nad marnostmi, pomíjivost. Jeho nadpraží je zdobeno latinským nápisem: «Před přítelem by tyto dveře nikdy neměly být uzavřeny, ale spíše před nepřítelem.» V horní části je portál ozdoben postavou zlatého chlapíka, který je hrdinou městské legendy. Podle ní v této budově žil radní, který naučil kavku, aby brala zlaté mince z městské pokladny. Přinášela mu je v zobáku, létajíc na radnici a zpět. Tento radní za to byl krutě potrestán; musel sejít z radniční věže po vnější stěně, při čemž ztratil život.

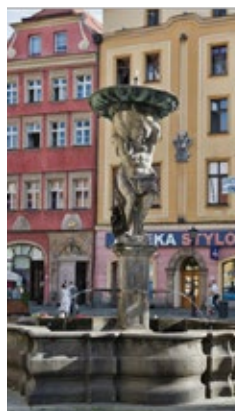
6. Studnia Neptuna / Studna Neptuna

Rynek / Náměstí

Najpiękniejsza świdnicka barokowa fontanna z Neptunem, nazywana też studynią Neptuna lub studynią Atlantów powstała w roku 1732 i jest dziełem świdnickiego rzeźbiarza Jerzego Leonarda Webera. Na środku jej basenu stoi sześciokątny cokół, na którym umieszczona została bogata kompozycja rzeźbiarska: postać Neptuna z trójzębem, u dołu dwa konie morskie i leżąca postać Wodnika. Cembrowina fontanny Neptuna jest bogato zdobiona. Każdy bok cembrowiny składa się z trzech płycin, boczne wypełnione są motywami orientalnymi, natomiast środkowe zawierają tarcze herbowe: z dwugłowym orłem cesarskim, lwem czeskim, orłem księstwa świdnicko-jaworskiego, herbem Świdnicy i herbem Jana Antoniego Schaffgotscha. Fontanna wykonana jest w całości z pískowca.

Nejkrásnější barokní fontána ve Svidnici s Neptunem, nazývaná též Studnou Neptuna nebo studnou Atlantů vznikla v roce 1732 a je dílem Svidnického sochaře Jiřího Leonarda Webera. Ve středu jejího bazénu stojí šestiúhelníkový sokl, na kterém byla umístěna bohatá sochařská kompozice: postava Neptuna s trojzubcem, dole dva mořské koně a ležící postava Vodnáře. Stěny Neptunovy fontány jsou bohatě zdobeny. Každá strana obvodních stěn sestává ze tří panelů, boční jsou vyplněny orientálními motivy, zatímco střední obsahují erby: s dvouhlavým císařským orlem, českým lvem, orlem vévodství Svidnicko-Javorského, erbem Svidnice a erbem Jana Antonia Schaffgotsch. Fontána je vyrobena celá z pískovce.

7. Fontanna z Atlasem / Fontána s Atlasem

Rynek

Fontanna Atlasa wykonana przez wybitnego rzeźbiarza Jerzego Leonarda Webera w 1716 roku została ufundowana przez cech świdnickich karczmarzy. Obudowę jej basenu stanowi prostokątne ocembrowanie wygięte łukowo na środku każdego z boków. Na środku basenu ustawiona jest kwadratowa kolumna, na której spoczywa rzeźba Atlasa. Weber nawiązał bowiem przy pracy nad tym dziełem do mitologii greckiej i słynnej opowieści o walce z tytanami. Atlas, syn Japeta i okeanidy Azji, skazany został przez Zeusa za udział w walce przeciwko bogom, zwanej tytanomachią, na

dźwiganie sklepienia niebieskiego. Zgodnie z manierą okresu baroku postać Atlasa podtrzymującego półkulę sfer niebiańskich, na której wspiera się misa najwyższej części fontanny, ukazany został w kontrapoście. Fontanna wykonana jest w całości z piaskowca i umieszczona na granitowym stopniu.

Fontána Atlanta, vytvořená významným sochařem Jiřím Leonardem Weberem v roce 1716 byla financována cechem svídnických šenkýřů. Stěny jejího bazénu tvoří obdélníkové břehy zahnuté ve středu každé strany do oblouku. Ve středu bazénu je čtvercový sloup, na němž spočívá socha Atlanta. Weber při práci nad tímto dílem totiž odkázal na řeckou mytologii a slavný příběh o boji s titány. Atlas, syn Japeta a okeanidy Asie, byl Diem odsouzen za účast v boji proti bohům, nazvaném titanomachii, k nošení nebeské klenby. V souladu se stylem barokního období byla postava Atlanta, která nese polokouli nebeských sfér, na které je umístěna miska nejvyšší části kašny, zobrazena v kontra postu. Fontána je vyrobena celá z pískovce a umístěna na žulovém stupni.

10. Duży Talerz / Velký talíř

Rynek

Wykonana z piaskowca barokowa fontanna zwana Dużym Talerzem jest usytuowana w południowo-wschodnim narożniku świdnickiego Rynku. Pierwotnie w tym miejscu istniała studnia drewniana, która spłonęła podczas wielkiego pożaru miasta

w 1716 roku. W 1774 roku została wykonana fontanna kamienna. Jej obudowę stanowią łukowe cembrowiny o barokowej stylistyce wpisującej się w kwadrat. Na środku basenu ustawiona jest kwadratowa kolumna, na której spoczywa misa. Kolumna i misa są zdobione rzeźbiarsko motywami roślinnymi.

Barokní fontána vyrobená z pískovce nazývaná Velkým Talířem se nachází v jihovýchodním rohu Svidnického náměstí. Původně zde byla dřevěná studna, která v roce 1716 shořela při velkém požáru města. V roce 1774 byla postavena fontána kamenná. Její rám tvoří obloukové stěny v barokním stylu vepsané do čtverce. Ve středu bazénu je čtvercový sloup, na němž spočívá talíř. Sloup a talíř jsou zdobeny sochařskými motivy rostlin.

11. Gotycka Katedra Świdnicka pw. św. Stanisława i Wacława / Svidnická gotická katedrála sv. Stanislava a Václava

plac Jana Pawła II

Monumentalny 3-nawowy obiekt z kamienia, o charakterze bazyliki górujący nad miastem z najwyższą na Śląsku i jedną z najwyższych w Polsce wieżą 101,5 m wysokości. Uznawany za jeden z najpiękniejszych gotyckich kościołów Europy

bogatym cennym wystroju. Pomnik Historii. Zewnątrz ozdobiony licznymi rzezbami i imponującymi portalami z piaskowca. Figury świętych znajdują się także wysoko na wieży.

Monumentální třílodní kamenná stavba s charakterem baziliky, která se tyčí nad městem s nejvyšší věží ve Slezsku a jednou z nejvyšších v Polsku, vysokou 101,5 m. Je považován za jeden z nejkrásnějších gotických kostelů v Evropě s bohatým, cenným interiérem. Historická památka. Exteriér zdobí četné sochy a působivé portály z pískovce. Sochy svatých se nachází rovněž vysoko na věži.

12. Flesza Nowomłyńska / Novomłyńska Střílna

ul. Pionierów/ul. Śląska

Kamienne pozostałości Fleszy Nowomłyńskiej jako reliktu ukazują kunszt dawnej architektury militarnej.

To jeden z lepiej zachowanych obiektów fortyfikacyjnych miasta będący

pozostałością wybudowanej w latach 1747-1753 Twierdzy Świdnickiej. Korpus fleszy otoczony był z trzech stron imponującą ciągnącą się na kilkadziesiąt metrów kamienną fosą, przez której wschodnie skrzydło przepuszczono istniejącą wcześniej rzekę – Młynówkę. W północno-wschodnim narożniku fosy umieszczona jest zbudowana z granitowych bloków kaponiera z otworami strzeleckimi, połączona z Fleszą częściowo zniszczoną poterną.

Kamenné pozůstatky Novomlýnské Střílny představují reliktu umění dávné vojenské architektury. Jedná se o jeden z lépe zachovaných obranných objektů města, který je pozůstatkem Svidnické pevnosti postavené v letech 1747-1753. Tělo střílny bylo na třech stranách tvořeno impozantním kamenným příkopem táhnoucím se několik desítek metrů, jehož východním křídlem byla puštěna stávající řeka – Mlýnovka. V severovýchodním rohu příkopu je umístěna kaponiera se střeleckými otvory, spojená se střílnou částečně zničenou poternou, postavená z žulových bloků.

13. Kościół św. Józefa / Kostel sv. Josefa

ul. Kotlarska 19

Do najcenniejszych kamiennych zewnętrznych elementów kościoła św. Józefa z 1766 r. zalicza się barokową elewację frontową ozdobioną dekoracjami

z pískowca m.in. kamiennym portalem i rzezbami św. Augustyna, św. Józefa i św. Urszuli, św. Wolfganga i św. Florian. oraz umieszczone w dawnym ogrodzie przyklasztornym kamienne rzeźby Madonny z XVIII wieku oraz św. Jana Nepomucena z 1846 roku.

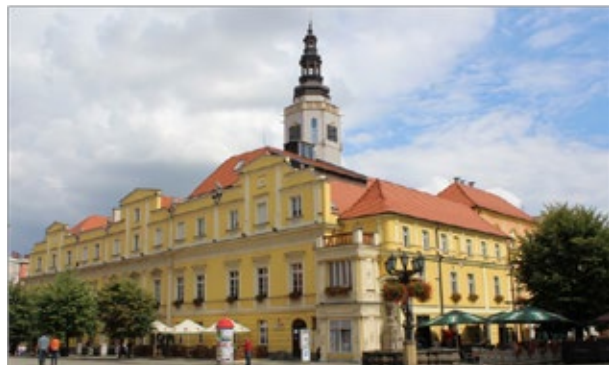
Mezi nejčinnější kamenné vnější prvky kostela sv. Josefa z roku 1766 patří barokní přední elevace zdobené pískovcovými dekoracemi, mimo

jiné kamenným portálem a sochami sv. Augustýna, sv. Josefa, sv. Uršuly, sv. Wolfganga a sv. Floriana a také kamenné sochy Madony z XVII století a sv. Jan Nepomuckého z roku 1846, nacházející se v bývalé klášterní zahradě.

14. Blok šródrynkowy z wieżą ratuszową / Městský blok s radniční věží Rynek

Pierwsze wzmianki na temat istnienia ratusza pochodzą z okresu II połowy XIV wieku, jednak dom kupiecki, przy którym obiekt ten powstał, datowany jest już na 1291 r. Obecna ujednoliconą fasada bloku šródrynkowego powstała po wielkim požarze 1716 r. Jest to imponująca budowla, która na przestrzeni lat była wielokrotnie przebudowywana i przyjmowała nowe style. Obecnie większość jej elewacji prezentuje styl barokowy, co wiąże się z bogatymi zdobieniami, jakie można znaleźć w jej otoczeniu. Do najważniejszych należą rzeźba św. Floriana, rzeźba św. Nepomucena, rzeźby książąt šwidnickich. Atrakcją jest także odbudowana w 2012 roku wieża udostępniona turystom.

První zmínka o existenci radnice pochází z druhé poloviny XIV. století, nicméně kupecký dům, u něž byl tento objekt postaven, je datován již na rok 1291.

Současná sjednocená fasáda městského bloku vznikla po velkém požáru v roce 1716. Je to impozantní budova, jež byla v průběhu let mnohokrát přestavěna a přijala nové styly. V současné době většina jeho fasád představuje barokní styl, který je spojen s bohatými dekoracemi, které lze nalézt v jeho okolí. Nejvýznamnější jsou socha sv. Floriana, socha sv. Jana Nepomuckého, sochy švidnických knížat. Atrakcí je také věž, která byla v roce 2012 přestavěna a zpřístupněna pro turisty.

15. Portale z ulicy Grodzkiej / Portály z ulice Grodzké

ul. Grodzka 7, 8, 14

Wspaniałe barokowe balkonowe portale z pískowca mieszczą się w ciągu kamienic przy ulicy Grodzkiej, 7, 8, 15, 18, 16. Dawniej mieszkało w tej części miasta wielu bogatych i utalentowanych šwidniczan, których kamienice były bardzo imponujące – charakteryzujące się bogatą oryginalną dekoracją.

Velkolepé barokní balkónové pískovcové portály se nacházejí na domech v ulici Grodzké, 7, 8, 15, 18, 16. Dříve v této části města žilo mnoho bohatých a talentovaných obyvatel Švidnice, jejichž domy byly velmi působivé. Vyznačují se bohatou originální výzdobou.

16. Basteja Strzegomska / Strzegomska Bašta

ul. Basztowa 2

Pozostałości fortyfikacji przy nieistniejącej Bramie Strzegomskiej, basteja i kaplica św. Barbary. Budowla o charakterystycznych grubych murach i małych okienkach miała za zadanie bronić Bramy Strzegomską. Zadanie to pełniła do końca istnienia Twierdzy Šwidnickiej. Do obiektu przylega fragment muru obronného.

Zbytky opevnění již neexistující Strzegomské brány, bašta a kaple sv. Barbory. Budova s charakteristickými silnými stěnami a malými okny měla bránit Strzegomskou bránu. Tuto úlohu plnila až do konce existence Švidnické pevnosti. K objektu přiléhá fragment obranné zdi.

Gmina Dobromierz to niewielka jednostka samorządu terytorialnego położona w centralno-południowej części województwa dolnośląskiego, w pobliżu ważnych szlaków komunikacyjnych, co z pewnością zwiększa jej atrakcyjność. Rolniczo-przemysłowy charakter gminy uwarunkowany jest znaczną częścią użytków rolnych oraz bogatymi w złoża granitu terenami.

Historia

Obszar dzisiejszej Gminy Dobromierz zamieszkiwały w przeszłości dwa plemiona słowiańskie: Ślężanie i Trzebowianie.

Granica pomiędzy tymi plemionami przebiegała wzdłuż Nysy Szalonej. Po obydwu plemionach pozostały zarysy lub ślady grodzisk. I tak po Ślężanach w okolicy Dobromierza 5 grodzisk, a po Trzebowianach grodzisko w Roztoce i w pobliżu Gniewkowa.

Najstarszy dokument z roku 1203 wspomina o nadaniu, przez biskupa wrocławskiego Cypriana, dziesięciny ze wsi Cirne (Czernica) joannitom ze Strzegomia. Nie omijały tego regionu burzliwe dzieje w historii; wojny, zarazy, powódzie, susze, pożary i bunty chłopskie. Bardzo wyniszczające i ubożące region były wojny, zwłaszcza wojna trzydziestoletnia (1618-1648) i wojna siedmioletnia (1756-1763). Częste przemarsze wojsk powodowały przymusowe zakwaterowania, wyżywienie wojska i jeszcze wyższe podatki na rzecz armii. 4 czerwca 1745 roku na terenach między Strzegomiem, a Dobromierzem, rozegrała się znacząca bitwa II wojny śląskiej. Doszło do starcia wojsk pruskich z połączonymi siłami austriacko-saksońskimi. Przeszła ona do historii jako „Bitwa pod Wysoką Górą”, sławiąc jednocześnie miasteczko daleko poza granicami Śląska. W kampanii napoleońskiej Dobromierz, liczący wówczas 500 mieszkańców, musiał zakwaterować 4475 żołnierzy oraz zapłacić 6000 talarów kontrybucji, co było ogromną kwotą.

Miasto nawiedzały częste powódzie i pożary. Kronikarz opisujący powódź z roku 1804 podaje wiadomość o zalaniu dolnej części miasta przez okoliczną rzekę. Co spowodowało, że mieszkańcy cierpieli głód i biedę.

W roku 1807, południową stroną dzisiejszej gminy, przeszły wojska Ułanów

Szymanów

Obec Dobromierz je malá místní správní jednotka, která se nachází v centrální části jižní poloviny Dolnoslezského vojvodství, v blízkosti důležitých komunikačních cest, které zvyšují její přitažlivost. Zemědělský a průmyslový charakter obce je podmíněn velkým rozsahem zemědělské půdy a bohatými žulovými ložisky.

Historie

Území dnešní Dobromierze obývaly dva slovanské kmeny: Ślężanie a Trzebowianie.

Hranice mezi těmito kmeny vedla podél řeky Nysy. Oba kmeny zanechaly siluety nebo stopy opevněných osad. A tak, po Ślężanském kmeni zůstalo u Dobromierze pět opevněných osad a po Trzebowianech dvě osídlení v Roztoku a blízko Gniewkowa. Nejstarší dokument z roku 1203 uvádí, že přes biskupa Wrocławí Cypriana dává vesnice Cirne (Czernica) desátky k Joannitům ze Strzegomi.

Území se nevyhnulo bouřlivým historickým epizodám; války, epidemie, záplavy, sucha, požáry a vzpoury rolníků. Velmi ničivé pro region byly války, zejména třicetiletá válka (1618-1648) a sedmiletá válka (1756-1763). Časté pochody vojáků způsobily nucené ubytování, odvody jídla pro armádu a ještě vyšší daně pro armádu. Dne 4. června 1745 se v oblasti mezi Strzegomí a Dobromierzí uskutečnila významná bitva druhé slezské války. Došlo ke střetu pruských vojsk s kombinovanými rakousko-saskými silami. V historii je známa jako „Bitva na vysoké hoře“, čímž proslavila obec Dobromierz daleko za hranice Slezska. V napoleoňské kampani musela Dobromierz s 500 obyvateli ubytovat 4475 vojáků a zaplatit 6000 tehdejších korun, což bylo obrovské množství.

Město postihly časté záplavy a požáry. Kronikář popisující povodeň z roku 1804 dává zprávu o zaplavení spodní části města okolní řekou. Potopa způsobila obyvatelům hlad a chudobu.

Dobromierz

Nadwiślańskich, podążając naprzeciw wojskom pruskim, idącym na odsiecz Wrocławia. Do bitwy doszło pod Strugą 7 maja 1807 roku. Szarżę ułanów opisał Stefan Żeromski w „Popiołach” (III tom).

Bardzo wyniszczające w skutkach byly pożary. Zwarta drewniana zabudowa, z dachami, krytymi słomą, była łatwym łupem dla ognia. Požary mające miejsce w latach: 1602, 1654, 1683, 1710 oraz 3 stycznia 1827 roku, pozostawiały zgłiszcza. Každorazowo po požarze trzeba bylo odbudowywać niemalze cale miasto, czy tež poszczególne objekty. To powodowało zastój i hamowało rozwój gospodarczy.

Blisko 80 ha gruntów w obrębie Dobromierza, bezpośrednio przy drodze krajowej nr 5 i blisko drogi ekspresowej S3 czeka na pierwszych inwestorův. Zgodnie z Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego tereny wchodzące w skład dobromierskiej podstrefy to tereny zabudowy usługowej, objekťův produkcyjnych, składow i magazynův.

W ostatním czasie Gmina Dobromierz skutecznie pozyskuje środki unijné, które pozwalają na rozbudowę sieci kanalizacji sanitarnej, co przyczynia się do osiagania pozytywných efektův ekologicznych, ograniczenia zanieczyszczenia środowiska naturalnego, ochrony i polepszenia stanu zdrowia mieszkańców oraz podniesienia standardu ich życia.

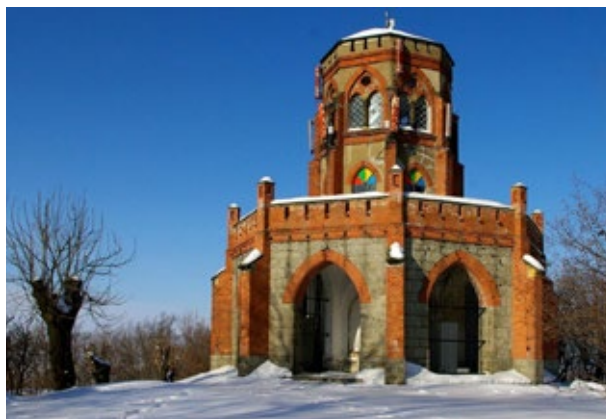
Jednym z wazniejszych priorytetův Gminy Dobromierz jest również zwiększanie ogólnej atrakcyjności gminy oraz zachęcanie do osiedlania się nowych osůb na jej obszarze. Gmina Dobromierz to niezwykle urokliwy obszar, který disponuje atrakcyjnymi działkami budowlanymi o duzym potencjale, z dala od hałasu ulicznego i przemysłu. Działki przeznaczone są pod budowę domův jednorodzinnych z budynkami gospodarczymi i infrastrukturą. Gmina disponuje také stale rozwijającą się infrastrukturą, bogatą ofertą edukacyjną i kulturalną, kierowaną do mieszkańców.

V roce 1807 prošli obcí vojáci viselských kopiníků, kteří pronásledovali pruskou armádu, která pomohla Wrocławovi. Bitva se konala 7. května 1807 v Strugu. Požáry byly velmi zničující. Kompaktní dřevěné budovy se slamenými střechami, byly pro oheň snadnou kořistí.

Požáry, které proběhly v letech 1602, 1654, 1683, 1710 a 3. ledna 1827, zanechaly zdevastované město. Pokaždé po požáru bylo nutné obnovit téměř celé město nebo jednotlivé objekty. To způsobilo stagnaci a zabránilo ekonomickému rozvoji.

Téměř 80 ha půdy v oblasti Dobromierze, přímo u státní silnice č. 5 a poblíž dálnice S3, čekají na první investory. Podle územního plánu jsou tyto oblasti zahrnuté do dobromierské rozvojové zóny. V poslední době obec Dobromierz efektivně získává finanční prostředky z EU, které umožnily rozšíření kanalizačního systému, což přispívá k dosažení pozitivních ekologických přínosů, snížení znečištění životního prostředí, ochrany a zlepšování zdraví občanů a ke zvýšení jejich životní úrovně.

Jednou z nejdůležitějších priorit obce Dobromierz je také zvyšování celkové přitažlivosti obce a podpora usídlení nových lidí v této oblasti. Dobromierz je mimořádně okouzlující oblastí, která má atraktivní stavební pozemky s velkým potenciálem, daleko od hluku měst a průmyslu. Pozemky jsou určeny pro výstavbu rodinných domů, hospodářských budov a infrastruktury. Obec má také neustále se rozvíjející infrastrukturu, bohatou vzdělávací a kulturní nabídku zaměřenou na své obyvatele.

Bronów

PARTNERZY PROJEKTU	MIEJSCE NA TWOJE PIECZĄTKI	
Město Hořice 		
Gmina Strzegom 		
Miasto Świdnica 		
Gmina Dobromierz 		
Podzvičinsko z.s. 		

www.szlakkamienia.pl
www.cestakamene.eu
PARTNERZY PROJEKTU:**MĚSTO HOŘICE**

nám. Jiřího z Poděbrad 342

508 01 Hořice

tel. +420 492 105 432

infocentrum@horice.org, www.infocentrum.horice.org

PODZVICINSKO, z. s.

Holovousy 39

508 01 Hořice

tel: +420 608 906 142

info@podkrkonosi.eu, www.podkrkonosi.eu

www.facebook.com/podkrkonosi

www.podzvicinsko.cz

GMINA STRZEGOM

Rynek 38, 58-150 Strzegom

tel. + 48 74 856 05 99

strzegom@strzegom.pl, www.strzegom.pl

MIASTO ŚWIDNICA

ul. Armii Krajowej 49

58-100 Świdnica

tel. + 48 74 856 28 00, fax +48 74 856 87 21

um@um.swidnica.pl, www.um.swidnica.pl

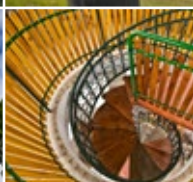
GMINA DOBROMIERZ

Plac Wolności 24

58-170 Dobromierz

tel.: + 48 74 858 62 17, +48 74 858 62 06

ug@dobromierz.pl, www.dobromierz.pl

PŘEKRAČUJEME HRANICE
PRZEKRAČAMY GRANICE
2014–2020

EVROPSKÁ UNIE / UNIA EUROPEJSKA
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
EUROPEJSKI FUNDUSZ ROZWOJU REGIONALNEGO